

Anette Schou
Energistyrelsen
Amaliegade
1256 København K

1. september 2004

Ang. meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europaparlamentet om vedvarende energis andel i EU

Kære Anette Schou,

Tak for muligheden for at give synspunkter på den fremsendte rapport.

Indledningsvis vil vi lykønske Kommissionen med, at energi har fået et selvstændigt afsnit i det nye forfatningsudkast, og lykønske den nye energikommissær, som vi håber vil give udviklingen af vedvarende energikilder den fornødne opmærksomhed.

Desuden er det positivt at kommissionen introducerer en fælles EU politik for offshore vindkraft. Dette skyldes både omfanget af de krævede investeringer såvel som, at de ekstra-territoriale juridiske vilkår på området gør det naturligt at tage emnet op i fællesskabet.

Fasthold ambitionsniveauet

Vindmølleindustrien bifalder, at Kommissionen fastholder EU's ambitioner om at fremme vedvarende energi. Det vil gøre noget ved Unionens voksende afhængighed af energiimport fra få steder i verden og for at imødegå klimaændringer.

Europas energimarkeder er midt i et strategisk skifte, hvor man skal foretage nogle vanskelige valg mellem atomkraft, fossil energi eller vedvarende energikilder. Der vil være enorme investeringer i teknologiudvikling forbundet med alle tre alternativer, men det er kun den vedvarende energi, som på alle parametre kan bidrage til et sikkert og miljømæssigt forsvarligt energisystem baseret på hjemlige kilder. Desuden er stort set alle vedvarende energikilder, og vindkraft i særdeleshed, meget præcist og fuldstændigt prissatte, hvorimod det er svært gennemskueligt at prissætte de konventionelle alternativer.

Derfor er det rigtigt, at Kommissionen overvejer yderligere forslag til, hvordan man kan sikre, at medlemsstaterne opnår målsætningerne om 12 % af det samlede energiforbrug og 22 % af elektricitetsproduktionen i EU15. De fremlagte prognoser for udviklingen er ikke tilfredsstillende.

Fasthold medlemsstaternes ansvar og jurisdiktion

Det er fornuftigt, at Kommissionen i sin kommunikation fastholder, at det påhviler medlemsstaterne at sikre, at vedtagne målsætninger og foranstaltninger virkeliggøres i praksis. Ikke mindst, fordi elmarkederne og især markederne for etablering af ny kapacitet til elproduktion baseret på vedvarende energi endnu ikke er modne til fælles harmoniserede regler på EU-plan.

Det er i praksis kun Danmark, Tyskland og Spanien, der med de nuværende foranstaltninger har mulighed for at opfylde sine målsætninger. Der er dog positive tegn fra et antal andre lande, hvor udviklingen er begyndt at røre på sig. Men markederne er stadig svage, og man risikerer derfor at sætte udviklingen i stå i disse lande.

I et længere perspektiv vil der være mening i, at Kommissionen udarbejder guidelines eller et katalog over best practice rammevilkår for at fremme udbygningen af VE. Derved vil forskellige lande, i det tempo de nationale markeder bliver modne hertil, kunne tilpasse sig hinanden, og det vil på sigt kunne føre til etablering af et egentligt indre marked for handel med VE, når det samlede marked er blevet likvidt nok.

Sæt nye målsætninger frem mod 2020

Det fremgår af kommunikationen, at Kommissionen fastholder de samlede målsætninger om 12 % af det samlede energiforbrug og 22 % af elektricitetsproduktionen i EU15, men at man dog ikke ønsker at fastsætte nye mål før de vedtagne er opfyldt. Det vil være en fejl, fordi energiinvesteringer af enhver art kræver længere tidshorisonter.

I stedet foreslår vi, at EU vedtager at gøre 2010 målsætningerne bindende, og at man sætter nye indikative målsætninger ved at følge op på europaparlamentets vedtagne erklæring om at EU25 bør opnå 20% vedvarende energi som andel af bruttoenergiforbruget inden 2020. En sådan beslutning vil tilfredsstille energimarkedets behov for lange planlægningshorisonter.

Emissionshandel er noget helt andet

Når Kommissionen fremfører, at et fælleseuropæisk marked for emissionshandel vil være positivt for implementeringen af VE-elektricitetsanlæg i det korte perspektiv er det en sandhed med væsentlige forbehold.

Emissionshandel er som udgangspunkt ikke designet til at fremme VE, men til at nedbringe udledningen af skadelige drivhusgasser til atmosfæren. Som systemet fungerer med gratis allokering af udledningstilladelser vil emissionshandel snarere udgøre en støtte til konventionel fossil elproduktion. I nogle analyser er denne støtte opgjort til 6 milliarder Euro i Tyskland og Norden alene. Dette vil ikke bidrage til en bedre markedsposition for nye VE-elektricitetsanlæg.

Hvis emissionshandel skal kunne bidrage til en såkaldt "level playing field", så bør allokeringen af udledningstilladelser foregå efter en auktionsmodel, hvor udledende virksomheder betaler et minimumsbeløb eller højere for deres udledningskvoter.

Konklusion

Vindmølleindustrien er enig med Kommissionen om behovet for at udvikle Europas potentialer inden for vedvarende energi. Det vil bidrage til sikkerhed i energiforsyningen, reducere afhængigheden af importeret energi, reducere udledningen af drivhusgasser, forbedre luftkvalitet og miljøbeskyttelsen, afkoble vækst og energiforbrug, samt ikke mindst skabe jobs og konsolidere udviklingen hen i mod et vidensbaseret samfund også på energiområdet.

Vi vil derfor opfordre til, at kommissionen i sin revision af VE-direktivet til efteråret og i sit øvrige arbejde overvejer følgende:

1. at gøre de gældende indikative målsætninger bindende og introducere nye indikative målsætninger for EU25 på 20% af bruttoenergiforbruget in 2020.
2. at hjælpe medlemsstater, som har problemer med opfyldelsen af målsætningerne, ved at etablere et sæt best practice eller guidelines for rammelovgivning
3. at tildeling af udledningstilladelser senest i næste Kyoto-periode foregår efter auktionsprincippet.

Venlig hilsen

Jakob Lau Holst
Konsulent, jh@wndpower.org